

VALOKEILA

XXVII OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Perhe edellä puuhun

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

PÄÄKIRJOITUS

Valokeila valokeilassa

Arvoisa lukija. Hyväilet silmilläsi Oulun kansainvälisen lastenelokuvien festivaalin virallisen pää-äänenkannattajan Valokeilan uunilämmintä ennakkonumeroa. Valokeilan vaikutus häikäisee festivaaliväkeä kolmesti: maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina.

Ennakkonumeron löyhänä teemana ovat perhe ja yhteisöllisyys. Keskiviikon lehtijuttuja yhdistävät itseluottamus ja itsetuntemus. Perjantaina valokeilailaan erilaisuuden, suvaitsevaisuuden ja rakkauden ympäristössä.

Valokeilaa toimittavat Valveen sanataidekoulun harrastajat. Päävastuu juttujen väsämisessä on sanataidekoulun yli 13-kesäisillä harrastajilla, myös 10-13-vuotiaiden ryhmän riemukas palsta piristää joka lehdessä. Lisäksi Valokeilassa tiedotetaan festivaaliviikon ajankohtaisista asioista.

Valokeilaa vilkuilemalla pysyt kartalla festivaaliviikon tapahtumista ja pääset kurkistamaan, millaisia ajatuksia elokuvat nuorissa herättävät. Antoisia elokuvavahetkiä!

ANTTI SYRJÄLÄINEN
Valokeila-lehden päätoimittaja
Valveen sanataidekoulun opettaja

Lisätietoja elokuvafestivaalista: www.ouka.fi/lef

Valveen lipunmyynti:
p. 08 5584 7575
Kulttuuritalo, Hallituskatu 7

TIEDOTUS

Festivaalilla tapahtuu

27. Festivaali tuo mukanaan paitsi paljon elokuvia, mutta myös tapahtumia ja kilpailuja lapsille ja nuorille.

Valveen elokuvakoulu ja lastenelokuvien festivaali järjestävät 15 - 22.11.2008 nukkeanimaatiotyöpajan 8-12 -vuotialle lapsille puolalaisen nukkeanimaattori Tadeusz Wilkoszin johdolla. Työpaja on ilmainen, ilmoittautumiset: sevander@ouka.fi p. 08 558 47545. Nyt äkkiä varaamaan paikat!

Ma 17.11

Klo 18.30 Festivaalin viidakkohenkiset avajaiset Plazassa, avajaiselokuva: Serafin salaisuus 3,50€

Klo 19 Yksinhuoltajat ilmaiseksi: Puolalainen animaatio II, Studio

Ke 19.11

Klo 18 Yksinhuoltajat ilmaiseksi: SOS - Saariseikkailu, Valvesali

To 20.11

Mediakasvatusseminaari Kirkkotorin koulutuskeskus, ILMAINEN.

Klo 15-17 Tadeusz Wilkosz tarinoi, Studio VAPAA PÄÄSY

Klo 18 Lapsen oikeuksien päivän juhlaohjelma, Valvesali

Pe 21.11

Klo 12.30-15.45 Saamelaisia elokuvia NONSTOP, Studio VAPAA PÄÄSY

Klo 16-17 Mari Rantasila: kirjasta elokuvaksi, Studio VAPAA PÄÄSY

Klo 18 Oskari-gaala, Valvesali

La 22.11

Klo 12-15 Puolalainen animaatiopaketti, Studio, 2,00€

Klo 16 Palkintojenjakotilaisuus ja lapsiraadin palkitsema elokuva, Valvesali VAPAA PÄÄSY

Su 23.11

Klo 13 ja 14 Oskari-palkitut, Studio VAPAA PÄÄSY

Klo 18 Päätätjäiselokuva: Pistä hanttiin!, Plaza 5, 3,50€

KILPAILUJA

Tänä vuonna festivaalilla kisaillaan tuhannen ja yhden yön tarinankerontakisassa ja festivaalin leffaneron tittelistä Discshopkids.fi -kilpailussa.

Lisätiedot: www.ouka.fi/lef

Puolalainen animaatiohjaaja Tadeusz Wilkosz.

LEFFA-ARVIO

Salakuljettajia ja jalkapalloa

Potkua elämään kertoo iranilaisen poikakoulun uudesta liikunnanopettajasta, Amirista, joka kokoaa koulun oppilaista jalkapallojoukkueen paikallisiin kisoihin.

Hyvin nopeasti hän voittaa lasten sydämet puolelleen ja hänen päivänsä menevät miltei kokonaan lasten kanssa. Jalkapallojoukkueen

kanssa lenkkeillessään hän näkee alueella laitonta maahantuontia, ja alkaa selvittää asiaa. Salakuljettajat eivät kuitenkaan pidä ylimääräisistä nuuskijoista, vaan päättävät tehdä selvää Amirista.

Elokuvan punainen lanka on hieman hämärä, mutta kertoo selvästi lasten välittömästä luottamuksesta, ystävyystunteista ja parhaan

opettajan kliseestä. Elokuva on selviytymistarina jalkapallon, koulun ja salakuljetuksen keskellä. Potkua elämään on myös mielenkiintoinen ikkuna aivan toisenlaiseen kulttuuriin.

ANU-RIIKKA KOKKO
Valveen sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä

Ebrahim Moayeri: Potkua elämään
Iran, 2008, 85min, (K8)
Esitykset: Plaza 1 to klo 11
Valvesali la klo14

Muumiperhe on tottunut soutamaan samassa veneessä.

Klassikkokirjasta animaatioksi

Tutustuin Tove Janssonin loistavaan teokseen Muumi & vaarallinen juhannus niin alkuperäisenä kirjana kuin tänä vuonna valmistuneena animaatioelokuvana. Mutta, yltääkö elokuva paremmaksi kuin kirja?

Muumikirja sekä -elokuva johdattelevat samaa suloista juonikaavaa lähes identtisin maustein ja repliikein. Elokuvalle annan plussaa tarkkaan harkitusta juonesta, koska se ei merkittävästi poikkea kirjan juonen etenemisestä. Myöskään pois otettuja tai muunneltuja kohtauksia ei juurikaan huomaa.

Kirja sekä elokuva etenevät muumitarinoiden perinteisellä mallilla: muumit ajautuvat erilleen ja joutuvat kriisiin, mutta monien mutkien ja pulmien kautta

selviytyvät huomaten tapahtumien lähentävän heitä entisestään toisiinsa. Muumeista välittyä kirjassa sekä elokuvassa aito välittäminen toisista ja omasta perheestä.

Upea katseluelämys

Kirja vie mukanaan hempeän ja elävän tekstin sekä alkuperäisten toinen toistaan suloisempien mustavalkoisten kuvien vuoksi.

Elokuva kiehtoo katsojaansa voimakkaasti esiintuoduilla persoonilla ja selvästi vaivalla rakennetuilla yksityiskohdilla. Tämä

kaikki ja upea juoni kokonaisuutena mahdollistaa katsojalle upean katseluelämyksen, jonka varmasti muistaa, vaikka elokuvan katselua aloittaessani asiaa vahvasti epäilinkin.

Elokuva tuo väliin liioitellun olon joissakin huumoriksi tarkoitetuissa kohdissa, eikä maisematoetus ollut muumidiggarin silmin katsottuna paras mahdollinen. Myös elokuvan hahmojen äänet ovat vieraannuttavia TV2:sen muumeihin tottuneena. Suurin harmistuneisuus syntyi Pikku Myyn kohdalla. Mielestäni vanhojen muumien Myy Elina Salo tukee Myyn persoonaa paremmin kuin elokuvan Outi Alanen. Samoin kävi myös muiden hahmojen kohdalla.

Vaikka elokuva on lähes moitteeton, käänny silti toiseen suuntaan. Kirjojen lukeminen on siis edelleenkin antoisampaa ja mielikuvituksellisesti rikkaampaa kuin elokuvien töllöttäminen!

KRISTIIINA LEINONEN
Valveen sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä

Tove Jansson:
Vaarallinen juhannus
WSOY, 1957

Muumi ja vaarallinen juhannus
Ohjaus: Maria Lindberg
Suomi, 2008, 88 min. (S)
Esitykset: Plaza 4 ti klo 11
Plaza 4 ke klo 9
Plaza 5 la klo 12

LEFFAFRIIKIT

Aforismeja

Koulu on kuin popcorn. Jos vain rouskuttelet sen menemään, ja vielä murustelet, niin huomenna joudut imuroimaan.

SUSANNA PERHOMAA

Mainokset ovat kuin elämä. Joskus ne ovat ihan typerä, mutta saat sinut välillä hyvälle tuulelle.

ROOSA HEINONEN

Maailma on kuin lavaste ja ihmiset näyttelijöitä. He esittävät täydellistä.

LOTTA TOLPO

Ystävä on kuin banaani. Kummatkin mustuvat, jos niitä ei huomioida.

VEERA KANDELBERG

Rakkaus on kuin punainen matto. Se alkaa melkein aina juhlavasti.

AINO-SOFIA KOIRIKIVI

Diiva ihminen on kuin elokuva: ensi-ilta on loppuunmyyty, mutta sitten se ei enää kiinnostata ketään.

KATRIINA KUKKONEN

Yksinäisyys on kuin huono elokuva. Toivot koko ajan, että se loppuisi.

ANNUKKA RYTKY

Valveen sanataidekoulun
10-13 -vuotiaiden ryhmä

TOIMITUS

Päätoimittaja: Antti Syrjäläinen
Toimitus: Kristiina Leinonen, Mervi Mikkonen, Anu-Riikka Kokko, Ainokaisa Veteläinen, Annuikka Rytty, Katriina Kukkonen, Veera Kandelberg, Lotta Tolpo, Roosa Heinonen, Susanna Perhoma, Aino-Sofia Koirikivi
Taitto: Tiina Kotala
Painopaikka: Kulttuuritalo Valve
Julkaisija: Valveen sanataidekoulu ja Oulun kansainvälinen lastenelokuvien festivaali
Painos: 400 kpl

LEFFA-ARVIO

Ovcharka Myrsky!

Kaisa Rastimon elokuva Myrsky on tarina ihmisten ja lemmikkieläimen luomasta perhesiteestä. Marjamaan perheen isä Sakari löytää Itä-Berliinin torilta pienen harmaan koiranpennun, joka uhataan lopettaa, ellei kukaan ota sitä omakseen. Sakari päättää pelastaa koiran ja salakuljettaa sen kotiinsa Hämeenlinnaan. Hän nimeää sen Myrskyksi. Myrsky kasvaa ja lopulta perheen vanhempien käs-

kyt eivät tepsii koiraan ja ainoa, jolla on määräysvaltaa Myrskyyn, on perheen 7-vuotias Muru.

Kun katsoimme elokuvaa, nousi hymy kasvoille monen monta kertaa hullunkuristen henkilöhahmojen ja osuvien sutkautusten vuoksi. Elokuvasa on pieniä ja suurempiakin ongelmia, joita aiheuttavat niin Myrsky kuin teini-ikäinen Minttu. Uskokaa pois, myös liian korkea piha-

aita voi koitua ongelmaksi.

Mielestämme elokuvan teemoja ovat perhe, rakkaus ja kiintymys, jotka nekin voidaan jakaa eri osiin. Suosittelemme elokuvaa eläimistä välittäville tai Rastimon aiemmista ohjauksista pitäneille.

MERVI MIKKONEN
AINOKAISA VETELÄINEN
Valveen sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä

Kaisa Rastimo: Myrsky
Suomi, 2008, 96 min. (K7)
Esitykset: Plaza 1 ti klo 11
Valvesali to klo 11
Plaza 5 su klo 10

VALOKEILA

XXVII OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Periksi ei anneta!

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

TIEDOTUS

VALOKEILASSA

Mari Rantasila: Kirjasta elokuvaksi

Risto Rappääjä -elokuvan ohjaaja Mari Rantasila vieraillee lastenelokuvien festivaalilla. Rantasilan vierailun tiimoilta järjestetään keskustelutilaisuus, jonka aiheena on: ”Onko tunnetun kirjan filmatisointi haaste vai mahdollisuus?”

Keskustelutilaisuus järjestetään perjantaina 21.11. elokuvateatteri Studioissa kello 16.00–17.00. Festivaalin kilpasarjassa oleva *Risto Rappääjä* on Rantasilan ensimmäinen pitkä elokuva. Se perustuu **Sinikka** ja **Tiina Nopolan** suosittuun lastenkirjaan, jota on julkaistu jo kymmenen vuoden ajan. Rantasila tunnetaan myös näyttelijänä ja laulajana.

Keskustelutilaisuuteen on vapaa pääsy. Pääkirjastolla järjestetään lisäksi ”kirjasta elokuvaksi” -aiheinen näyttely.

Mari Rantasila: Kirjasta elokuvaksi
Perjantai 21.11. klo 16.00–17.00
Studio
VAPAA PÄÄSY

Risto Rappääjän yleisönäytökset:
Ma 17.11. klo 15.00, Plaza 4
Ke 19.11. klo 19.00, Plaza 4
La 22.11. klo 14.00, Plaza 5
LIPUT: 3,50 euroa

Kirahvin suusta kuultua

Kilpasarjan ja samalla koko lastenelokuva-festarin avaa hollantilaiselokuva Serafin salaisuus. Alkuperästään huolimatta se on englanninkielinen elokuva, joka sijoittuu Afrikkaan. Serafin salaisuus kertoo rikkaan äitinsä kanssa elävästä Jimmystä, joka sattumalta tutustuu köyhissä oloissa kasvaneeseen Cheritaan. Yhdessä he vapauttavat mystisen valkean kirahvin ahneiden eläinkauppioiden kynsistä, ja siitä alkaa varsinainen seikkailu Afrikan savanneilla. Käy nimittäin ilmi, että puhuva kirahvi on nimeltään Seraf, ja sen tehtävä on suojella Afrikan maanosaa kaikelta pahalta.

Seraf kertoo Jimmylle, että kaksi afrikkalaista heimoa on aloittamassa sodan maanomistuksista. Seraf on vakuuttunut, että vain Jimmy voi estää sodan. Niinpä Jimmy ja Cherita

lähetetään matkaan, ja paljon ehtiikin tapahtua ennen kuin he pääsevät sotaan valmistautuvien heimojen luo. Peräänsä kaverukset saavat kostonhimoiset eläinkauppiat. Lastenelokuville tyypilliseen tapaan loppu on onnellinen. Harmi, etteivät sodat tosielämässä ratkea yhtä ruusuisesti. Serafin salaisuus on viihdyttävä ja visuaalisesti näyttävä elokuva, kiitos loistavan eläinanimaation ja Afrikan huikeiden maisemien. Hieman siirappisesta lopustaan

huolimatta elokuva käsittelee tärkeitä aiheita, kuten sotaa ja Afrikan elintaso-kulua. Tärkein viesti elokuvassa kuullaan kuitenkin Serafin sanomana: itseensä uskomalla pötkii pitkälle. Ja se pitää aina täysin paikkaansa, jopa puhuvan kirahvin suusta kuultuna!

KRISTIINA ”TINTTI” LEINONEN
Valveen sanataidekoulun
työharjoittelija

Lourens Blok: Serafin salaisuus
Alankomaat, 2008, 86 min, (K8)
Esitykset: Plaza 1 ke klo 11
Valvesali la klo 10

Anteeksi, keskeytinkö jotakin?

LEFFA-ARVIO

Sekavaa hauskuttelua

Katsoin elokuvan Kuinka rakastuin ufo-tyttöön. Sen päähenkilö on Dan, 15-vuotias lukiopoika. Dan tahtoo pois kotoa. Kerran Dan törmää kahteen ufo-ihmiseen, joista toinen on nätti tyttö nimeltä ”Janis Joplin”. Toisen nimi on ”Jimi Hendrix”. Ufo-ihmiset yrittävät palata omalle planeetalleen, mutta joutuvat yhdessä Danin

kanssa mukaan moniin kummallisiin tapahtumiin.

Elokuva oli paikoittain hauska, mutta en saanut kunnon otetta siihen missään vaiheessa. Mielestäni juttuja tapahtui välillä liian nopeasti, joten elokuvasta tuli myös paikoittain sekava.

Elokuvan juoni oli ihan hyvä, mutta joitain kohta-

uksia olisi voinut toteuttaa mielestäni paremmin. Ai mitä kohtauksia? No, käy itse katsomassa, niin näet. Elokuva on nimittäin kaikista puutteista huolimatta katsomisen arvoinen. Siinäpä se.

MITCHELL GILL
Valveen sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä

Martin Duffy: Kuinka rakastuin ufo-tyttöön
Irlanti, 2007, 86 min, (K10)
Esitykset: Studio pe klo 18

Tyttö tahtoo taistella.

Kung fu –tytön taival

Aicha harrastaa kung futa naisten ryhmässä, mutta hän on ohjaajan mielestä ryhmään liian raju. Ohjaaja ehdottaa, että Aicha vaihtaisi ryhmään, jossa miehet ja naiset ottelevat yhdessä.

Aichan vanhemmat eivät pidä ajatuksesta, joten hän alkaa harjoitella salaa sekaryhmässä.

Aichaa auttavat Sofie ja Emil, jonka kanssa hän alkaa harjoitella myös vapaa-ajalla. Ryhmään saapuu myös Omar, joka ei tahdo taistella Aichan kanssa, koska Aicha on tyttö. Samaan aikaan Aichan isovelji Ali on menossa naimisiin Jasminin kanssa.

Häät keskeytyvät, kun Omar ja Aicha alkavat riidellä. Jasminin isä ja veli liittyvät riitaan, mutta Aichan isä tulee puolustamaan tyttäntään. Omar kertoo Aichan

isälle Aichan harjoittelevan kung futa sekaryhmässä.

Myrskyisä perhe

Aichan perhe-elämä ei ole kovin onnellista. Aichan vanhemmat tahtovat hänestä lääkärin, vaikka hän ei itse tahdo lääkäriksi. He eivät anna Aichan seurustella häneen rakastuneen Emilin kanssa, vaan tahtovat hänen menevän naimisiin Jasminin veljen kanssa.

Vanhemmat eivät tunnu ymmärtävän kung fun tärkeyttä Aichalle. Tasa-arvo ei ole kohdallaan myöskään sekaryhmässä, jossa Omar ei tahdo taistella tytön kanssa.

Kenen unelmat?

Elokuva oli ihan hyvä, mutta puhuttu kieli ei ollut mitenkään kaunista ja maisemat olivat aika ankeita. Kaupunki tuntui likaiselta ja siellä näytti olevan aina harmaa ilma. Mietimme, olivatko näyttelijät oikeasti kung fu-harrastajia, vai oliko heillä stunteja.

Aichan sekaryhmän ohjaaja oli tosi hyvä tyyppi. Hän osasi kannustaa ja otti Aichanryhmään, vaikka tämä oli tyttö ja muslimi. Elokuva opetti miettimään, onko elämän tarkoitus toteuttaa omat vai vanhempien unelmat. Vanhempien ei pitäisi vaatia lapsiaan hylkäämään omia unelmiaan vanhempiensa unelmien tieltä, vaan tukea lastensa unelmia. Mietimme, miksi Aichasta olisi pitänyt tulla lääkäri, kun hänen veljensä oli jo. Montako lääkärinä perheessä pitää olla?

Pitkin elokuvaa oli sekavia taistelukohtauksia, jotka olivat kai Aichan kuvitelmaa. Kaikissa taistelukohtauksissa oli välillä hidastettuja osia, jotka tekivät liikkeistä selvempiä ja hyvännäköisiä.

KAJJA RAHKONEN
MARIA RASINKANGAS
Valveen sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä

Natasha Arthy: Taistelija
Tanska, 2007, 100min, (K12)
Esitykset: Valvesali su klo 12

LEFFAFRIIKIT

Elokuvakakkunen

2 dl, siirappisia unelmia
tusina, hyviä näyttelijöitä
1 hyvä elokuva, oman maun mukaan

2 l, rentoutunutta tunnelmaa
litran kulho, popcornoja
iso pussi, maukkaita suklaakarkkeja
sopivasti, ystäviä

1 leveä, samettisohva
hyvät paikat, takarivissä
(koska sieltä näkee parhaiten)
3 pulloa, mustaa tai punaista limukkaa

1 dl, jännitystä

1 tl, sarkasmia

1 rkl, ironiaa

0,5 dl, mustaa huumoria

Sekoita kuivat näyttelijät keskenään ja lisää räiskyvämmät persoonat myöhemmin. Sekoita hyvin.

Murskaa siirappiset unelmat ja sarkasmi. Lisää joukkoon 2 l rentoutunutta tunnelmaa. Paloittele sen jälkeen samettisohva ja vatkaa pehmeäksi. Laita ironia ja musta huumori kulhoon ja sulata mikrossa. Ryöppää ystävät limsassa. Sekoita kaikki aineet tasaiseksi massaksi, kaada sydänvuokaan ja voitele jännityksellä. Työnnä uuniin 200 asteeseen, kunnes elokuvainokset loppuvat. Ripottele herkut pinnalle!

SUSANNA, LOTTA, KATRIINA,
AINO-SOFIA, VEERA,
ANNUKKA, ROOSA

Valveen sanataidekoulun
10-13 -vuotiaiden ryhmä

TOIMITUS

Päätoimittaja: Antti Syrjäläinen
Toimitus: Kaija Rahkonen, Maria Rasinkangas, Kristiina "Krisse" Leinonen, Mitchell Gill, Kristiina "Tintti" Leinonen, Susanna Perhomaa, Lotta Tolpo, Katriina Kukkonen, Aino-Sofia Koirikivi, Veera Kandelberg, Annukka Rytty, Roosa Heinonen
Taitto: Tiina Kotala
Painopaikka: Kulttuuritalo Valve
Julkaisija: Valveen sanataidekoulu ja Oulun kansainvälinen lasten-elokuvien festivaali
Painos: 400 kpl

LEFFA-ARVIO

Epäinhimillisyyden huippu

Maaailmassa ei ole ahdistavampaa asiaa kuin nähdä lapsen tyhjä ja riutuva katse aikuisen huutaessa vieressä. Pakko voittaa saa katselijan tuntemaan suurta ahdistusta ja myötätuntoa elokuvan alle kouluikäisiä lapsia kohtaan.

Dokumentaarinen elokuva kuvaa kiinalaisten voimistelijalasten arkea. Päivästä toiseen lapset kuulevat valmentajiensa huutammat haukut ja moitteet, jotka

jumittuvat katselijankin päähän hermoja raastavana kaikuna. Täydellisyys tavoittelu jokaisessa liikkeessä tuntuu epäinhimilliseltä ajatukselta. Lasten parhain elämänavaihe heitetään hukkaan suurilla odotuksilla olympiamitaleista ja Kiinalle tuodusta kunniaista.

Lapsille syötetään ajatusta, joka selkeästi alistaa heidät tuntemaan itsensä urheilun ulkopuolella kel-

vottomiksi. Kuvittelen säädyttömän suuret odotukset lasten silmin ja huomaan, etten oppisi tuntemaan elämän kauneutta kaiken henkisen ja fyysisen kärsimyksen keskellä.

KRISTIINA "KRISSE" LEINONEN
Valveen sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä

Chao Gan: Pakko voittaa
Saksa/Kiina, 2008, 70 min, (K10)
Esitykset: Plaza 1 ke klo 13
Valvesali to klo 20
Valvesali su klo 18

VALOKEILA

XXVII OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Rakkaus pelastaa

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

TIEDOTUS

Festivaalin palkintojenjakotilaisuus

Lastenelokuvien festivaalin palkintojenjakotilaisuus järjestetään lauantaina 22.11. Valvesalissa klo 16.00 alkaen. Tilaisuudessa kuullaan mukaansatempaavia senegalilaisrytmejä taitavan veljeskaksikon Waly ja Ablaye Ndiayen rummutusesityksessä. Palkintojenjaossa julkistetaan lapsi- ja aikuisraatien voittajaksi valitsema elokuva. Tilaisuudessa julkistetaan lisäksi, ketkä ovat päässeet palkinnoille Tuhannen ja yhden yön kirjoituskilpailussa. Tilaisuuden päätteeksi katsotaan lapsiraadin palkitsema elokuva. Mikä elokuva on, se selviää vasta lauantaina. Tilaisuuteen on vapaa pääsy. Tervetuloa!

Festivaalin viikonloppu on täynnä elokuvia jokaiseen makuun. Yleisönäytökset alkavat jo kello 10.00 aamulla ja jatkuvat koko päivän viimeisen esityksen alkaessa kello 20.00. Piipahda myös festivaali-infossa Valveen aulassa kysymässä tuoreimmat festivaalikuulumiset!

VALOKEILASSA

Mulla on nyt leikisti vaikeeta

Kun kuulin elokuvan nimen ensimmäistä kertaa, mieleen tuli lähinnä turhilla erikoistehosteilla höyrytetty japanilais-amerikkalainen animaatioelokuva. Yllätyksekseni Koviskissat osoittautuikin norjalaiseksi dokumenttielokuvaksi yhdeksäsluokkalaisista tytöistä. Se kertoo realistisesti kahden eri tyttöjengin elämästä seuraten heidän arkeaan niin koulussa kuin sen ulkopuolella.

Teini-ikäiselle tytölle kanssasiskot ovat kaikki kaikessa. Kavereiden kesken jaetaan salaisuudet, poikahuolet, vaatteet ja tupakat. Näin ajattelee ainakin yhdeksäsluokkalainen Iselin, tuttavallisemmin Isse, sekä suurin osa Issen luokkatovereista. Näille tytöille tärkeintä tuntuvat olevan lähinnä pojat ja oma ulkonäkö sekä statusarvo, se mihin jengiin kukakin kuuluu. Kouluvuoden aikana

Isse poukkoilee kahden jengin välillä yrittäen päättää ollako se kiltti tyttö vai kuuluako vähän kovempaan porukkaan. Myös kavereilta tulee palautetta nuoren neidin muuttumisesta.

77 minuuttiselta filmiltä ei kannata odottaa suurempaa juonellista kulkua. Dokumenttielokuvalle tyypillisesti se koostuu useammasta osasta, joissa jokaisessa käsitellään tytön asioita hieman eri näkökulmista vuoden kuluessa.

Henkilökohtaisesti jäin kaipaamaan myös toi-

senlaista mielipidettä tyttöjen elämäntyylisestä. Dokumentissa ei tuotu ollenkaan esille esimerkiksi vanhempien näkökulmia ja opettajienkin roolit jäivät lähinnä arvosanoista saarnaavien jälki-istuntovalvojen tasolle. Dokumentti herätti myös muutamia kysymyksiä. Onko nykynuoriso todella tuollaista vai yleis-tääkö tämä filmi rankasti?

AMANDA MAANINKA

Valveen sanataidekoulun Kirjain-ryhmä

Hanna Myren: Koviskissat
Norja, 2007, 77 min, (K13)
Esitykset: Plaza 5 la klo 16

Kikkarakarvaisia koviskissoja.

LEFFATUNTEMUKSIA

Tunnen...

"Ärtymystä. Elokuvassa ei ollut mitään sanomaa!"

"Mielenkiintoa. Tupakkapitoinen, ei huono."

"Myötähäpeää! Aika paljastavaa pukeutumista."

"Erilailta kuin tavallisesti. Piti seurata tosissaan, että pysyi perässä."

"Sekavuutta. Siinä ei ollut minkäänlaista juonta."

"ÖÖÖ... hämää. En erottanut henkilöitä."

"Sekavaa, sekavaa, sekavaa... Ihan hämää ja outo."

"Rasitusta. En saanut otetta. Sai vääntelehtimään penkissä."

"Ahdistusta. Elokuvan tyypeissä oli kavereille tuttuja piirteitä."

"Nauratusta. Oli hauskaa, kun yks katsoja nauroi yhdessä kohdassa."

Valveen sanataidekoulun Kameleontti-ryhmä

Hanna Myren: Koviskissat

Kun katseet kohtaavat...

Nuoren kulkiessa veitsenterällä

Jokaiselle tulee hetkiä, jolloin pitää valita kahdesta todella tärkeästä asiasta vain toinen. Nämä päätökset ovat hankalia, etenkin nuorelle ihmiselle, kun vaihtoehtoina on oma perhe tai seurustelukumppani, ja näiden kahden välillä on uskonto.

Elokuvasalin valot pimenevät. Ensimmäisessä kohtauksessa kaksi nuorta kasetaan Jehovan todistajien uskoon. Tämä saa miettimään uudestaan elokuvan nimeä: Maailma hajalla?

Elokuva on tanskalaista tuotantoa ja se sijoittuu Tanskaan. Tässä tositapahtumiin perustuvassa tarinassa 17-vuotias Sara, uskonnollisen kasvatuksen saanut nuori nainen, joutuu kohtaamaan ikävyyttä, kun hänen vanhempansa joutuvat muuttamaan erilleen isän käyttäytyä sopimattomasti.

Näkökulmat vastakkain

Koko elokuvan ajan katsojalle näytetään, kuinka Saran elämä alkaa erkaantua hänen perheensä arkielämästä. Sara tapaa juhlassa ateistisen miehen ja rakastuu tähän nopeasti. Elokuva käsittelee näiden kahden välistä suhdetta ja kuinka rakkaus sahaa Saran päätösten välillä: ollako osa Jehovan todistajia vai ei?

Elokuvasa käsitellään, miten erilaisuutta ei aina suvaita maailmassa. Vaikka rakastaisi lähimmäistään, mutta on niin syvästi uskossa, ettei pysty suvait-

semaan toisia uskontoja, joutuu tekemään päätöksiä, jotka voivat satuttaa toisia – sekä itseään.

”I like this one”

Tarinan voisi tiivistää muutama vuorosanaan, joita näyttelijät lausuvat. Yksi kohtaus jäi erityisesti mieleen; Sara on syömässä poikaystävänsä ja tämän vanhempien kanssa. Vanhemmat ovat kumpikin ateisteja, mutta Saran poikaystävä on seurannut Saraa Jehovan todistajien kokoontumisissa, ja ruokapöydässä puhkeaa keskustelu uskon asioista.

Kahden erilaisen maailmannäkemyksen kautta Sara huomaa olevansa yksin. Sitä rupeaa itsekkin ajattelemaan, miten ihmiset ovat erilaisia ja miten perusasiat, kuten rakasta lähimmäistäsi, helposti unohtuvat maailman melskeessä.

Elokuva on hyvin vaikuttava ja monissa kohdissa myös koskettava kertomus, kuinka erilaisuus, hyväksyminen ja suvaitseminen ovat monella hukassa nykyään. Elokuvan pyöriessä alkaa helposti miettiä, onko maailma oikeasti hajalla. Ihmisiähän me kaikki olemme.

OLLI TUOVINEN

Valveen sanataidekoulun Kirjain-ryhmä

Niels Arden Oplev: *Maailma hajalla?*
Tanska, 2008, 108 min, (K13)

Esitykset: Plaza 5 su klo 16

LEFFAFRIIKIT

Arvoituksia

a) Tämä tökötti peittää mustapäät, finnit, virheet, tunnista ei kuvasta ees näyttelijöiden perheet.

b) Räjähentele, salamoi, myöskin lunta sataa voi.

ROOSA HEINONEN

AINO-SOFIA KOIRIKIVI

c) Siinä lukee tärkeän henkilön nimi. Jos on syönyt liikaa pullaa, se pettää alta. Mikä se on?

d) Ne tekevät näyttelijästä näyttelijän. Ne voivat olla kauniita tai rumia ja pitää sisällään jotain erityistä.

KATRIINA KUKKONEN

SUSANNA PERHOMAA

e) Mikä lauantaiamuna ovella odottaa ja illalla leffan alkamista hoputtaa? Kirjavat värit asussa, mais-tuu mukavalta masussa!

f) Ne joskus olosi mukavaksi saa, toisinaan aivan yli kaiken hurittaa. Ne julkiksille hurraa ja autoilla tallille purraa.

VEERA KANDELBERG

LOTTA TOLPO

ANNUKKA RYTKY

VASTAUKSET:

- a) meikki/maskeeraus
- b) erikoistehosteet
- c) ohjaajan tuoli
- d) roolivaatteet
- e) karkit
- f) fanit

Valveen sanataidekoulun
10-13 -vuotiaiden-ryhmä

TOIMITUS

Päätoimittaja: Antti Syrjaläinen
Toimitus: Amanda Maaninka, Olli Tuovinen, Iida Ahonen, Mari Hakala, Saara Leikas, Roosa Heinonen, Aino-Sofia Koirikivi, Katriina Kukkonen, Susanna Perhoma, Veera Kandelberg, Lotta Tolpo, Annukka Rytty, Kameleontti-ryhmä
Taitto: Tiina Kotala
Painopaikka: Kulttuuritalo Valve
Julkaisija: Valveen sanataidekoulu ja Oulun kansainvälinen lasten-elokuvien festivaali
Painos: 400 kpl

LEFFA-ARVIO

Runsaasti rakkautta

Kesärakkaus kertoo kahden nuoren välisestä rakkaudesta. Päähenkilö Tim muuttaa isoäitinsä luo Pohjanmeren saarelle isänsä lähdettyä Somaliaan. Timin elämä saarella vaikeutuu, kun Lars, paikallinen ääliö, alkaa haastaa riitaa Timin kanssa. Lisäksi Tim ihastuu Larsin tyttöystävään Viciin.

Tim haastaa Larsin uintikisaan, joka uhkaa päättyä huonosti. Lisäjännitystä tuo

Timin isä, joka saapuu hakemaan poikansa Kaliforniaan.

Elokuva oli kliseinen, muttei huono. Sivuhenkilöt, kuten Eric ja Timin isoäiti, olivat huvittavia, ja Lars, huolimatta ärsyttävistä piirteistään, oli loistohahmo. Pääosien näyttelijät onnistuivat suorituksissaan hyvin, etenkin Jimi Ochsenknecht (Tim). Juoni oli vaihteleva, eikä se edennyt liian kaavamaisesti, kuten tällai-

sissä elokuvissa yleensä.

Suosittellemme elokuvaa romanttisille ja huumorintajuisille katsojille. Elokuvan ikäraja on sopiva ja katsoisimme elokuvan mielellämme uudelleen.

IIDA AHONEN

MARI HAKALA

SAARA LEIKAS

Valveen sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä

Mike Marzuk: *Kesärakkaus*
Saksa, 2008, 103 min, (K10)

Esitykset: Plaza 4 la klo 12